

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Urtos/5/2021
Identifikačné číslo spisu: 7021200528
Dátum vydania rozhodnutia: 28.10.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Kliment
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:7021200528.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci odsúdeného D. X., pre pokus prečinu krádeže podľa § 21 ods. 1, § 212 ods. 1 písm. b) Trestného zákonníka Českej republiky a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 28. októbra 2021 v Bratislave sťažnosť odsúdeného podanú proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 14. septembra 2021, č. k. 7Ntc/8/2021-28, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného D. X. sa zamietá.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“) uznesením zo 14. septembra 2021, č. k. 7Ntc/8/2021-28, rozhodol podľa § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon č. 549/2011 Z. z.“) a § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona („Tr. zák.“) o zamietnutí žiadosti odsúdeného D. X. o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uznaného rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 30. septembra 2020, sp. zn. 4Ntc/25/2020.

Proti tomuto rozhodnutiu v lehote podľa § 187 ods. 1 Trestného poriadku („Tr. por.“) podal sťažnosť odsúdený priamo do zápisnice po vyhlásení napadnutého uznesenia na verejnom zasadnutí, ktorú do rozhodnutia tunajšieho súdu bližšie nezdôvodnil.

Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „sťažnostný súd“) na rozhodnutie o podanej sťažnosti 18. októbra 2021 a vec napadla na rozhodnutie do senátu 5T, ktorý podľa dotknutého rozvrhu práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhoduje v zložení JUDr. Juraj Kliment, JUDr. Peter Hatala a JUDr. Peter Štíft.

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie vrátane podmieneného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd môže odsúdeného podmienične prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmieničnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán
a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Po predložení veci Najvyšší súd Slovenskej republiky ako nadriadený súd na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. jednak správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému bola podaná sťažnosť, jednak konanie mu predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Sťažnostný súd zo spisového materiálu zistil, že rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 30. septembra 2020, č. k. 4Ntc/25/2020-52, bolo rozhodnuté o uznaní a vykonaní na území Slovenskej republiky trestného rozkazu Okresného súdu v Ústí nad Orlicí, Česká republika, sp. zn. 2T/49/2015 z 24. marca 2015, ktorý nadobudol právoplatnosť 10. júna 2015, v spojení s uznesením Okresného súdu v Ústí nad Orlicí, Česká republika, sp. zn. 2T/49/2015 z 26. februára 2020, právoplatným 22. apríla 2020, v spojení s uznesením Krajského súdu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, Česká republika, sp. zn. 14To/111/2020 z 22. apríla 2020 a v spojení s uznesením Okresného súdu v Ústí nad Orlicí, Česká republika, sp. zn. 2T/49/2015 z 11. mája 2020, právoplatným 26. mája 2020, ktorým bol D. X. uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 205 ods. 1 písm. b) Trestného zákonníka Českej republiky v štádiu pokusu podľa § 21 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky a prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 228 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky na skutkovom základe tam uvedenom s uložením úhrnného trestu odňatia slobody v trvaní deväť mesiacov, ktorého výkon mu bol pôvodne podmienične odložený na skúšobnú dobu štyri roky s následným rozhodnutím o tom, že odsúdený uložený trest odňatia slobody vykoná so zaradením do väznice s ostrahou. Podľa § 517 ods. 2 Tr. por. a § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bolo krajským súdom zároveň rozhodnuté, že odsúdený bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Písomným podaním z 27. júla 2021, doručeným na krajský súd 28. júla 2021, doplneným písomným podaním z 1. augusta 2021, doručeným na krajský súd 3. augusta 2021, odsúdený požiadal o podmieničné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorej základné dôvody sú uvedené v napadnutom uznesení. O žiadosti odsúdeného rozhodol krajský súd na verejnom zasadnutí za účasti odsúdeného spôsobom uvedeným na začiatku tohto odôvodnenia.

Sťažnostný súd po posúdení veci uvádza, že z citovaných ustanovení § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. vyplýva, že pre podmieničné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je nutné, aby odsúdený kumulatívne splnil dve podmienky, a to že vykonal trest v zákonom stanovenej dobe (formálna podmienka) a plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život (materiálna podmienka), pričom pri rozhodovaní má súd prihliadnuť aj na povahu spáchaného trestného činu a v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

K formálnej podmienke sťažnostný súd konštatuje v súlade s napadnutým uznesením, že u odsúdeného

je táto podmienka splnená vzhľadom k tomu, že už vykonal polovicu z uznaného a uloženého trestu, pričom v danom prípade sa do lehoty pre výpočet započítava aj predošlý už vykonaný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere jeden rok uložený odsúdenému trestným rozkazom Okresného súdu Bardejov z 19. októbra 2020, sp. zn. 4T/27/2020 s poukázaním na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo 6. decembra 2010, sp. zn. Tpj 38/2010 (R 16/2011), podľa ktorého pri postupne uložených, nariadených a ešte celkom nevykonaných trestov odňatia slobody pre výpočet doby rozhodujúcej pre splnenie formálnej podmienky podľa § 66 ods. 1 a § 67 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. je smerodajný súčet dĺžky týchto trestov a odsúdený musí ako podmienku pre možnosť podmieneného prepustenia vykonať súčet pomerných častí všetkých dotknutých trestov určených podľa právnej kvalifikácie skutkov v jednotlivých odsudzujúcich rozsudkoch v súlade s § 66 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. zák. a § 67 Tr. zák. a doba výkonu trestu odňatia slobody minimálne v takto určenej dĺžke je potom posudzovaná z hľadiska splnenia materiálnej podmienky podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. vo vzťahu ku všetkým dotknutým trestom.

Pokiaľ ide o otázku posúdenia splnenia materiálnej podmienky, aj v tomto sa sťažnostný súd stotožnil s napadnutým uznesením s tým, že od odsúdeného nie je možné očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a záver o existencii vysokého rizika sociálneho zlyhania odsúdeného je viazaný na skutočnosti uvedené vecne správne v napadnutom uznesení, ktoré nie je potrebné opakovať v tomto rozhodnutí a na tieto sťažnostný súd odkazuje, pričom zdôrazňuje najmä nepriaznivú resocializačnú prognózu a vysoké riziko recidívy u odsúdeného podľa hodnotenia ústavu, kde vykonáva trest odňatia slobody a skutočnosť, že odsúdený je osobou opakovane odsúdenou pre spáchanie úmyselnej trestnej činnosti najmä majetkového druhu, teda trestnej činnosti, ohľadom ktorej vykonáva trest odňatia slobody aj v súčasnosti.

Z uvedeného vyplýva, že sťažnostný súd nezistil dôvod na zrušenie napadnutého uznesenia, ktoré bolo vydané v súlade so zákonom a podanú sťažnosť zamietol ako nedôvodnú.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.